

Dolny Dubniak

d. 10 Nov.

Egen min Mary!

Den 4de fick jag ditt sista bref, af den 19 Okt., som jag besvarade samma dag, men nu har jag redan börjat längta efter bref, och då jag ej fått något skrifer jag sjelf. Här ligga vi, allt vid vår **Dubniak** ! Turkarna 4 verst ifrån oss vid Vid-floden. Vädret har varit gudomligt vackert, klara sköna solskensdagar och så varmt som i Augusti månad. De tvenne sista hafva likväl varit dimmiga, så man lätt förvillat sig, på dessa fördömda slätter. Snart få vi väl lämna dem, det skall nemligen redan vara beslutet att vi, d.v.s. 1^a och 2^a divisionerna samt brigaden, den 2/14 ds med tält och boskap flytta till Balkan, och öfver desamma, för att hindra alla truppsamlingar i närheten af Sofia. Rätt bra är det att vi åter komma i rörelse, ty annars finnes det snart ej någon att kommandera. Af mina 180 skarpskyttar kan jag ej mera få i fronten mera än 110, de sjukna dagligen in några, mest i magsjuka, vid hela bataljonen finnes redan närmare 90 på hospitalet, förutom mindre sjuka. Med Wellin är det mycket illa, jag var i går hos honom tillsammans med Rancken, han kunde ej tala, men förstod oss likväl, och tog nattvarden. Stackars gosse, han dukade snart under, bättre att en turkisk kula träffat honom när han hurtig och glad rusade fram mot den turkiska redutten. Af de sju officerare som ännu återstå i fronten, lär Knorring snart försvinna, ty han har redan länge varit sjuk. En affär till, så är vi antagligen utan officerare, och dessutom äro flere af de bättre und.off. antingen sårade eller sjuka. Vi vänta Hasselblatt med otålighet, ty på Balkan slutningarne lär det allt vara litet kallare. Vet du, det var rätt bra att jag ej tog mitt gevär med, ty här tar hin onde en med hull och hår, ifall man skjuter ett skott. Gurko har nemligen strängt förhjudit officerare att gå omkring med jagtgevär. Rapphönsen locka här både morgon och afton, stora, sköna gräsänder, göra allt sitt till för att förarga mig, men jag börjar nu redan bli något lugnare. En af våra soldater ställde till stort spektakel här på bivakplattsen. Han hade uppsigt öfver vår slagthjord, och en af de halvilda oxarne begaf sig på flykten, juttan jagade den länge förgäfves, blef till slut förargad, tog till geväret, sköt först ett skott, men då oxen fortsatt, skall det för andra gången, och rymmaren stupade, träffad af båda kulorna i magen. Nu var olyckan att allt detta passerade 200 steg fram för Brigadens bivak, ehuru till all lycka någon människa ej var i närheten. Ellis blef topprasande, skulle gifva karlen 100 prygel för uppställd bataljon, men Ramsay stod på sig, och af hela affären lär bli ingenting.

Friherrinnan Ramsay har ju rört upp himmel och jord, för att få reda på om hennes man var sårad eller ej. Hon har ju telegraferat till Nicolai, jag tror äfven till

Nr. 9, forts.

thronföljarne. Allt ännu gå här lugnande telegram till Hfors. Ramsay lär efter en par dagar taga emot sitt Regemente, men ännu hörs vår nya herre ej af. Mätte han snart komma, det önskar jag af allt mitt hjerta, ty gamla Sundman är alltför undfalande för Ellis, som regerar fasligt med oss, och troligen ej slutar, förr än någon ber honom veta hut.

Går vår färd nu öfver Balkan, så slutar det väl ej så snart, men det är sannt vi veta ju ej af något som passerar i den öfriga världen, kanske håller man som bäst på att baka fred. Här omkring oss dundrar det både dag och natt, 3^e Gardesdivision, som står 6 verst ifrån oss på det s.k. "Volynskaja Gora (?)" lär ha det rätt hett ibland. Vi se röken från deras kanoner ovh senaste natt besköts det oupphörliga gevärssalvor, troligen begagnade någondera sidan sig af det dimmiga vädret. Min enda officer Brunou oroar mig litet genom en förfärlig hosta, men han påstår sig alltid hafva haft den hösttiden. I morgon skall jag åter rida och se på Wellin, jag hoppas då att få ett varmt täcke och d^o nattrock, ty pojken har ju ej annat än sin soldat paletå.

Huru ser det nu ut på gamla Kustö, kanske har det redan fallit snö. Då får Majsu väl lof att hålla sig litet inne, få se om hon vågar skrinna utför en backe. Tycks Vicku vara kavat af sig, eller är han en dylik kruka som Majsu. När nu Hasselblatt res härifrån som jag vill hoppas, skulle jag bra gerna skicka något åt barnen, få se om han ej är så älskvärd att åtaga sig besväret.

Nu börjar redan pappret att taga slut, så det är bäst jag säger dig god natt. Blif nu riktigt fet och vacker tills jag kommer hem, hör du det. Se äfven till att småflickorna arta sig väl, så du får heder af dem. God natt, älskling, kyss alla barnen och helsa till far och mor ifrån

din egen Eugène

Närdu skrifver till Anna så helsa henne äfven, jag har skrifvit till henne.